

Zastupnice u Hrvatskom Saboru Dragana Jeckov... pitanje svih pitanja je **TKO JE BIO AGRESOR NA HRVATSKU?**

SRBI i srbizirana JNA! Da vaši sunarodnjaci potpomognuti JNA, nisu napali Hrvatsku, žrtava ne bi bilo ni među Srbima, ni među Hrvatima! To je suština, to je bit, to je osnovno polazište svih rasprava!

Saborska zastupnice Dragana Jeckov pokazali ste se nedostojnom časnoj dužnosti zastupnice u Hrvatskom Saboru, ponižavajući kolegu zastupnika kojemu kao niste ni ime i prezime znali, pa time povrijedili i ponizili njegov dignitet kao osobe, kao hrvatskog branitelja i kao zastupnika u Hrvatskom Saboru!

Pokazali ste nepoštivanje institucije Hrvatskog Sabora, jer ste ga iskoristili za svoje izlaganje puno objeda i optužbi na račun hrvatskih branitelja, hrvatskog naroda i države Hrvatske, a niste imali ni minimum kulture da odslušate odgovor kolege saborskog zastupnika kojega ste prozvali i optužili. Ponašanje nedostojno ne samo za zastupnicu u Hrvatskom Saboru, nego kao čovjeka prema drugom

čovjeku, neprilično ispod svake iole kulturne ljudske komunikacije. Ni minimum ljudskosti niste pokazali, a pričali ste o žrtvama, „Žrtva je žrtva“ Briga o stradalnicima. Spominjali ste riječi kukavičke o izjednačavanju žrtve i agresora, da govore jezikom mržnje, iz kvazi domoljublja i namjerno prozvali kolegu Mlinarević -Mlinarić ne navodeći čak ni njegovo puno ime i prezime. Pričali ste o potrazi za pravdom, nejasnoćama o tome tko je neprijatelj, nabrojali „civile“ iz hrvatskih zatvora i hoće li biti tretirani kao žrtve rata?

Vas su svi saslušali, čak ste dobili i pljesak od neodgovornih i nemarnih kolega zastupnika. Iskoristili ste saborsku govornicu za perfidno, podmuklo i neodgovorno manipuliranje, i onda kukavički i neodgovorno zajedno sa svojim mentorom Miloradom Pupovcem napustili Sabornicu! Niste imali hrabrosti ni mrvicu savjesti i odgovornosti snositi posljedice i reakcije na vaše riječi. Doista krajnje neodgovorno, nekulturno, nedemokratski, arogantno i nekorektno ponašanje u Hrvatskom Saboru, najvišoj zakonodavnoj instituciji Republike Hrvatske.

Šteta što još nije donijet Etički kodeks za saborske zastupnike, jer ste prekršili više normi korektnog ponašanja prema kolegi saborskom zastupniku, prema hrvatskim braniteljima, žrtvi Vukovara, hrvatskoj državi i instituciji Hrvatskog Sabora.

9. prosinca 2020. godine održan je okrugli stol o potrebi uvođenja etičkog kodeksa saborskih zastupnika, potrebu koju ste zorno pokazala, a što je još prije šest godina preporučila Skupina država protiv korupcije (GRECO), koja djeluje pri Vijeću Europe. I u ovogodišnjem Izvješću o Hrvatskoj, objavljenom u listopadu, GRECO izražava žaljenje zbog toga što Hrvatski sabor još nije donio kodeks ponašanja zastupnika. I Europska komisija je u ovogodišnjem Izvješću o stanju vladavine prava u Hrvatskoj primijetila da je neobično da kodeks ponašanja, kakav postoji za državne službenike, ne postoji za saborske zastupnike ni osobe na najvišim izvršnim dužnostima.

Sva bijeda, kukavičluk, bezosjećajnost, licemjerstvo, pogodovanje srpskom agresoru, korumpiranost i nebriga za hrvatski narod, hrvatskih vladajućih političkih elita, izbila je sramotno u Hrvatskom Saboru, ponižavanjem hrvatskih branitelja i herojskog grada Vukovara!

Stoga moram vas i one zastupnike u Saboru koji su vam pljeskali podsjetiti opet i

ne znam po koji put iznova na početak i slijed planirane srpske agresije na Hrvatsku.

Ali prije toga demantirati vas u svezi osnivanja SDSS-a, jer ste ponovno obmanula javnost, što me ne čudi s obzirom na vaše perfidno manipuliranje povijesnim činjenicama.

Živi su svjedoci koji potvrđuju da je Vojislav Stanimirović neistinito govorio o osnivanju SDSS-a.“ SDSS je osnovan 5. ožujka 1997. godine u Vukovaru spajanjem Srpske demokratske stranke (SDS) i Samostalne srpske stranke (SSS) iz Zagreba“ izjavio je u intervjuu tjedniku Novosti, 13. ožujka 2015. godine u povodu punoljetnosti stranke i time obmanuo je hrvatsku javnost.

Vi se pozivate na svjedočenja Udruge protiv zaborava koja okuplja članove obitelji uglavnom srpske nacionalnosti, pa se i ja pozivam na svjedoke koji vas demantiraju u svezi osnivanja SDSS-a.

Antun Ivanković iz Udruge dr. Ante Starčević – Tovarnik, svjedoči:

Stanimirović često ne govori istinu!

Važno je napomenuti da je odlukom hrvatskih institucija 1992. godine zabranjen rad i djelovanje Srpske demokratske stranke (SDS) o kojoj govori Vojislav Stanimirović. S danom 18. veljače 1992. godine stranka je brisana iz Registra političkih stranaka Republike Hrvatske.

Postavlja se opravdano pitanje kako su se mogle spojiti 1997. godine gore navedene stranke kada je jedna od njih (SDS) 1992. godine hrvatskim zakonom zabranjena, i to u okupiranom Vukovaru!?

**ŠEF SANITETA VOJISLAV STANIMIROVIĆ
ZAPOVJEDNO JE ODGOVORAN ZA ODVOĐENJE
MARIJANA POPOVIĆA**

Ne zna se gdje su tijelo i grob Marijana Popovića

Udruga dr. Ante Starčević Tovarnik traži od Županijskog odvjetništva u Osijeku da hitno provede izvide i temeljite istražne radnje jer postoje osnove za sumnju o kaznenoj odgovornosti **Vojislava Stanimirovića**, bivšeg oficira rezervnog sastava JNA i „šefa sanitetske službe za područje zapadnog Srema“ da je u listopadu 1991. godine osobno sudjelovao u lišavanju slobode ranjenog hrvatskog branitelja, tada 48-godišnjeg *Marijana Popovića*, kojeg su po njegovom nalogu odveli nepoznati pripadnici paravojne formacije tzv. SAO Krajine. **Slavica Popović**, supruga pokojnog *Marijana Popovića*, svjedoči: „Kuća je bila potpuno razorena, a *Marijan* je bio u tovarničkom logoru u „Cvejićevoj kući“. Poslije su ga odveli u kukuruze **Stevu Srdić** i jedan vojnik iz Šida i pucali u njega, ali je ostao živ te ranjen doteturao u kuću svoje majke. Bio je sav plav od batina i rekao je da su ih danima tukli“. Neko-

liko dana supruga i majka skrivale su ga na tavanu. Onda je došao **Vojislav Stanimirović** i rekao: „Slavice, gdje ti je *Marijan*, mi ga već tri dana tražimo, on je ratni zarobljenik, ja ga moram predati i poslat ću po njega“. Slavica svjedoči da su brzo došla četvorica iz njihove milicije i odvezli njegovog supruga.

Nakon određenog vremena doznala je da je pronađeno mrtvo tijelo njegovog *Marijana* na njivi izvan mjesta Tovarnik i tu su ga mještani privremeno zakopali. Nakon povratka iz progona 1998. godine, Vladin Ured za zatočene i nestale na čelu s pukovnikom **Ivanom Grujićem** pokušao je pronaći tijelo hrvatskog branitelja *Marijana Popovića*, ali ga nije našao. Tijelo je u međuvremenu preseljeno na nepoznato mjesto, tako da i dan-danas obitelj ne zna gdje mu je tijelo i grob.

U članku koji je 1997. objavljen u tada još okupacijskim Vukovarskim novinama broj 90 (15. marta) str. 1, 3, pod naslovima: Odluka skupštine, Osnovana Samostalna demokratska srpska stranka (SDSS) navodi se sljedeće: „U Borovu je

na zasjedanju tzv. Oblasne Skupštine 5. marta 1997. godine na kojoj su prisustvovali svi relevantni predstavnici političkog života Oblasti, odnosno odbornici općinskih skupština, predstavnici mjesnih zajednica, izbjeglica i općinskih boračkih organizacija, kao i predstavnici bivših političkih stranaka iz RSK-a. Na prijedlog Gorana Hadžića i Vojislava Stanimirovića osnovana je nova jedinstvena srpska stranka pod nazivom Samostalna demokratska srpska stranka (SDSS)“

Odlukom Skupštine nelegitimne i nepriznate Republike Srpske Krajine gospodo saborski zastupnici koji ste pljeskali, na vaše sramno nepoznavanje povijesti, osnovan je SDSS i to sa zabranjenom strankom SDS i brisanom iz Registra stranaka u RH!? Jeste li svjesni nezakonitosti osnivanja SDSS?

Haški sud optužio je Gorana Hadžića za zločine protiv čovječnosti i povrede ratnog prava i običaja počinjene ubojstvima stotina i progonom tisuća Hrvata s okupiranih područja Hrvatske tijekom Domovinskog rata te za čitav niz drugih zločina.

Protiv Vojislava Stanimirovića, svjedočila je Slavica Popović iz Tovarnika, da je dr. Stanimirović odveo njenog supruga kojemu se nakon toga, do dana današnjeg gubi svaki trag. Novinarka Karolina Vidović Krišto i povjesničar Josip Jurčević podnijeli su Županijskom državnom odvjetništvu u Osijeku 2013. godine kaznenu prijavu zbog kaznenih djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava, a slučaj je preuzeo zagrebački odvjetnik Zvonimir Hodak.

U novinskom članku koji je Stanimirović g. 1993. objavio u okupacijskim novinama "Vojska Krajine" ("BK") broj 7-8, na str. 43., pod naslovom "Bolnica u pravom ruhu", prva rečenica glasi: "Tog 18. novembra 1991. pao je i posljednji bastion, posljednje uporište ustaške vlasti u Vukovaru - vukovarska bolnica. Njenim padom oslobođen je i sam grad Vukovar...". Članak je potpisao kao prim. dr. Vojislav Stanimirović, a uz članak je objelodanjena i fotografija bolnice, s potpisom: "Bolnica 'Sveti Sava'". Budući da se upravo uz tu bolnicu veže pokolj u Ovčari. Stanimirović je 1995. godine, primio orden za posebne ratne zasluge u ratu u Podunavlju od Radovana Karadžića u Banja Luci. A „začudo“ bio je osnivač i predsjednik ranije spomenute SDS stranke koju je osnovao Jovan Rašković a koja je da podsjetim bila **politički zastupala i stvarala duboko neslaganje SDS-a sa željom za osamostaljenjem Hrvatske te njegovo nastojanje za statusom Srba kao političkog naroda u Hrvatskoj dovelo do spora, a na terenu i do**

napetosti koje su eskalirale s tzv. Balvan revolucijom.

Ima još laži kapetana tzv. Srpske vojske Krajine Vojislava Stanimirovića o zločinima nad ranjenicima vukovarske bolnice „Vidite, hrvatska strana stalno potencira da su iz bolnice na Ovčaru odvedeni hrvatski ranjenici, bolesnici i bolničko osoblje. S druge strane, imamo informacije da su u bolnici bile oružane snage koje su se preobukle u bolesnike. I sada ovi protokoli koji su predati mogu da rasvijetle što je tu istina, koliko je bilo stvarnih bolesnika, a koliko vojnika. Jer, oni koji nisu u tim protokolima, zapravo su preobučeni vojnici.“, ustvrdio je SDSS-ov Vojislav Stanimirović 2010. godine za Politiku o zvjerski mučenim i pogubljenim žrtvama na Ovčari. Zato Srbija i na daje Hrvatskoj medicinsku dokumentaciju iz vukovarske Bolnice da se istina ne objelodani i da SDSS može manipulirati i stvarati lažnu povijest, kao što su činili u svo vrijeme trajanja Jugoslavije!

Tek toliko vama zastupnice Jeckov i onima koji su vam pljeskali o osnivanju SDSS-a i njegovoj „nevinosti“! **A sada o vašim „žrtvama“ koje ste vi Srbi iz Hrvatske potpomognuti četnicima i JNA iz Srbije skrivili agresijom na Hrvatsku, jer da te agresije nije bilo, ni žrtava ne bi bilo!**

Planirana srpska agresija na Hrvatsku

Nakon Titove smrti 4.svibnja 1980. godine, počele su u Srbiji jačati velikosrpske snage. Srpska akademija nauka i umetnosti SANU donijela je 1986.godine Memorandum, po kojem SANU rehabilitira sadržaje predjugoslavenskih srpskih politika iz vremena kada se težilo ostvarenju projekta Velike Srbije. U jednom moderniziranom obliku, on ne odstupa od već poznatih velikosrpskih programa (**“Načertanije”, “Srbi svi i svuda”, “Homogena Srbija”...**)

Memorandum SANU počeo je ostvarivati Slobodan Milošević , čim je došao na čelo SK Srbije u jesen 1987.godine, sa geslom **„Svi Srbi u jednoj državi“**.

U Kninu je organiziran prosvjed (**28. veljače 1989. godine**) protiv navodne hrvatske i slovenske potpore „albanskom separatizmu“ (štrajk albanskih rudara na Kosovu). **Dana 9. srpnja 1989. godine** kod pravoslavne crkve Lazarica na Kosovu Polju kod Knina organiziran je veliki miting potpore Miloševiću. Mitingaši su izvikivali parole:“ Ovo je Srbija, Ne damo te, zemljo Obilića.... „Tijekom mitinga došlo je do incidenta u kojem je iz zasjede ubijen policajac iz Drniša.

U Hrvatskoj se održavaju srpski mitinzi: u Karlovcu (**4. veljače 1990. g**), na Petrovoj gori (**4. ožujka 1990. g.**), uz nacionalističke parole i ikonografiju te prijetnje Hrvatima. Vođa srpske pobune u Hrvatskoj je bio psihijatar Jovan Rašković (član SANU).

15. veljače 1990. godine, Sabor SR Hrvatske usvojio je ustavne amandmane, kojim su legalizirani višestranački izbori i Zakon o izboru i opozivu odbornika i zastupnika, čime su ispunjene sve zakonske pretpostavke za održavanje prvih slobodnih izbora u Hrvatskoj (prvi krug glasanja 22. i 23. travnja, a drugi 6. i 7. svibnja 1990. g). Odmah nakon toga psihijatar Jovan Rašković je

17. veljače 1990. godine osnovao u tadašnjoj SR Hrvatskoj Srpsku demokratsku stranku SDS, sa sjedištem u Kninu.

14. svibnja 1990. godine komunistička vlast pod vodstvom Ivica Račana predaje oružje Teritorijalne obrane RH saveznoj vojsci JNA. Oružjem hrvatske Teritorijalne obrane su naoružani pobunjeni Srbi.

21. svibnja 1990. godine, na sjednici SDS u Kninu donesena odluka o istupanju općine Knin iz Zajednice općina Dalmacija i stvara se nove Zajednice općina sjeverne Dalmacije i Like koje obuhvaćaju sljedeće općine: Benkovac, Donji Lapac, Gračac, Knin, Obrovac, Titova Korenica.

30. svibnja 1990. godine SDS suspendira odnose s Hrvatskim saborom.

Nakon prvih demokratskih izbora u Hrvatskoj jugoslavenska (srpska) propaganda širi glasine i paniku, stvara i izmišlja incidente te tako priprema srpsko pučanstvo na vojnu pobunu, stvara se osjećaj nesigurnosti i ugroženosti. Sve je organizirano i vođeno iz Beograda. Političke vođe Srba iz Hrvatske odlaze po upute i podršku u Beograd.

3. srpnja 1990. godine, 50 pripadnika SUP-a iz Knina šalju otvoreno pismo Saveznom SUP-u gdje odbijaju poslušnost Vladi Hrvatske tako što odbijaju nositi nove policijske odore, i odbijaju preimenovanje službe s milicija u redarstvo.

13. kolovoza 1990. godine, Borisav Jović prima u audienciju u Beogradu srpske izaslanike iz Krajine na čelu s Milanom Babićem. Izaslanstvo traži intervenciju Saveznih vlasti od navodne opasnosti od nove Hrvatske vlasti.

13. kolovoza 1990. godine, pojavljuju se prve straže u većinskim srpskim

općinama. **17. kolovoza 1990. godine**, specijalci iz zadarskog MUP-a uspjeli su odnijeti veću količinu automatskog oružja iz benkovačke policijske stanice, dok ova nakana propada u Obrovcu i Kninu intervencijom lokalnog građanstva. Oružje iz arsenala u Obrovcu i Kninu predali su se lokalnom građanstvu tih mjesta, i nastaju prve barikade po lokalnim cestama. U 18 sati Radio Knin prenio je vijest da je proglašeno ratno stanje odlukom Milana Babića. Započinje „balvan revolucija“. JNA je spriječila intervenciju hrvatske policije da uspostavi red temeljem zakona RH.

Posljedice srpske agresije na Hrvatsku:

- ubijeno je 16 000 osoba**
- ranjeno je 37 000 osoba**
- silovano je 2 000 žena**
- ubijeno je 402 djece**
- kroz logore u Srbiji prošlo je 30 000 zarobljenih ljudi**
- ostalo je nakon ranjavanja 37 000 invalida**
- porušeno je 14 bolnica**
- porušeno i teško oštećeno 200 000 objekata**
- na Vukovar je ispaljeno 1,5 milijuna granata**
- otkriveno je 156 masovnih grobnica**
- ratna šteta je procijenjena na 32 milijarde eura**

PO SDSS-u HRVATSKA JE SAMU SEBE NAPALA !?

Svega toga ne bi bilo da su vaši sunarodnjaci saborska zastupnice Dragana Jeckov razmišljali o posljedicama agresije na Hrvatsku! Ne bi bilo posljedica ni za njih, ni za njihove obitelji da su ostali kod kuće sa svojim obiteljima, jer“ tko se mača lača od mača i pogiba“.

Autor: **Lili Benčik**

Izvor: braniteljski-portal.com

Neka im je vječna slava! Vama poštovani Dragovoljci i istinski branitelji, veliko hvala!

ISTINA & DOMOVINA!

